СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVIII. Ч. 150. Джерзі Сити, Н. Дж., пятниця, 28-го червня 1940. No. 150. Jersey City, N. J., Friday, June 28, 1940. VOL. XLVIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

РЕПУБЛИКАНЦІ ЗА ВОЄННЕ ПРИГОТУВАННЯ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Краєва конвенція Республиканської Партії приняла в середу сполудня програму на сегорічні президіяльні вибори, предложену резолюційним комітетом партії.

Програма йде по традиційній лінії, себто звертається проти противної партії як виновниці всіх суспільних і політичних нещасть. Вона осуджує план третьої каденції для Рузвелта й „новий розділ". Заявляється за воєнне приготування, але проти інтервенції Злучених Держав в світову війну. Заявляється теж за рівні права для мужчин і жінок. У справі іміграції плятформа каже: „Ми стоімо за строге виконування всіх законів, що обмежують приїзд імігрантів. Діяльність небажаних чужинців повинна бути розслідженa, а ті, що хочуть силою або насильством змінити американську форму правління, повинні бути депортовані".

Були деякі протести проти програми, але її принято одноголосно.

Номінації кандидатів.

У середу теж приступила конвенція до номінації кандидатів на уряд президента Злучених Держав. Того дня номіновано: Томаса Е. Дюї, Френка Е. Генета, сенатора А. Тефта й конгресмена Виндела Л. Вилкі.

У четвер певно докінчать номінації, а потім приступлять до голосування над номінованими кандидатами.

АМЕРИКА СЛІДИТЬ ЗА ПОДІЯМИ НА СХОДІ.

ВАШИНГТОН. — Американський уряд слідить докладно за рухами японського уряду на Далекому Сході.

Одначе секретар стейту Кордел Гол здомовився дати газетярам якийнебудь натяк на те, якої політики думає американський уряд держатися в відношенні до Японії взагалі, а до її бажання захопити голяндські й англійські кольонії на Далекому Сході спеціяльно.

АМЕРИКАНСЬКІ ГІСТОРИКИ ЗА ДОПОМОГУ ДЛЯ АЛІЯНТІВ.

НЮ ЙОРК. — Комітет Оборони Америки Через Поміч Аліянтам, на чолі котрого стоїть відомий журналіст Вилієм Гвайт, подав до публичного відома, що сто американських визначних істориків заявилося публично за співпрацю з комітетом, себто за поміч аліянтам.

Історики добачують в перемозі Гітлера небезпеку для Злучених Держав. Вони кажуть, що, як Гітлера не здержати тепер, Німеччина буде мати вже свої кольонії в південній Америці протягом трох років.

КАНАДА ЗВІЛЬНЯЄ АМЕРИКАНЦІВ ВІД ВІЗ.

ОТАВА. — Канадійський премієр міністрів Мекензі Кинг заявив у канадійській палаті послів, що канадійський уряд рішився не домагатися віз від громадян Злучених Держав, відвідуючих Канаду.

ПОЧИНАЮТЬ БУДОВУ НОВОГО ВОЄННОГО КОРАБЛЯ.

БРУКЛИН (Ню Йорк). — У доках американської воєнної фльоти заложено основи під будову нового воєнного корабля для американської фльоти. Він буде називатися „Айова", а його будова буде коштувати сто міліонів долярів.

Заряд доків постановив не давати нікому дозволу відвідувати доки підчас будови.

„ЗОР БІЛЬШЕ, НІЖ ЛЮДЕЙ НА ЗЕМЛІ".

СІЄТЕЛ (Вашингтон). — Астрономи астрономічної обсерваторії на горі Вилсона, в Каліфорнії, що має найбільший телескоп у світі, кажуть, що цим телескопом можна бачити на овиді більше зір, ніж є людей на землі.

Учені обчисляють, що цим телескопом можна бачити 8,000,000,000,000,000 (вісім квадриліонів) зір.

ЗНОВУ БОМБОВИЙ ЗАМАХ?

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Місцева поліція каже, що вона відкрила „червоний заговір" підкинути бомбу під галю нарад краєвої конвенції Републиканської Партії. Арештовано дві особи.

ДОМАГАЮТЬСЯ, ЩОБИ КАНАДА ЗАХОПИЛА ФАБРИКИ ФОРДА.

ОТАВА. — Посол Колдвел домагався у палаті послів канадійського домініяльного парляменту, щоби канадійський уряд перебрав під свій заряд всі фордові фабрики в Канаді, бо Форд відмовився будувати літакові мотори для Англії.

Деякі інші посли теж критикували Форда, хоча такого домагання не ставили.

БРИТІЙЦІ АТАКУЮТЬ БЕРЕГИ ФРАНЦІЇ, ОКУПОВАНІ НІМЦЯМИ

ЛОНДОН. — Британські жовніри піддержувані британськими воєнними кораблями і літаками, всіпли висісти на береги Франції над Каналом Ля Манш, що є тепер під німецькою контролею. Ціллю цього наїзду було добути докладніші відомости щодо намаганого німецького наступу на Англію. Британський комунікат подає, що ті відомости одержано.

НІМЕЧЧИНА Й ІТАЛІЯ ДІЛЯТЬСЯ ВПЛИВАМИ В ЕВРОПІ

БУКАРЕШТ. — В Румунії є тої думки, що Німеччина дійшла з Італією до порозуміння в справі подїлу европейських впливів. Наслідком цього порозуміння Словаччина, Мадярщина, Польща і Румунія належатимуть до сфери німецьких впливів, а Югославія, Греція і Болгарія до італійських. Заразом будуть полагоджені територіяльні непорозуміння між тими краями. Німеччина, як говорять, хоче мати в Східній і Середній Европі мир принаймні на 50 років.

АМЕРИКА ПОСИЛАЄ КРУЖЛЯК ДО ЧІЛЕ

ВАШИНГТОН. — Американський уряд вислав новий 10,000 тоновий кружляк „Фінікс" на відвідини до південно-американської републики Чіле.

Є це третій кружляк на відвідинах у південній Америці. Кружляк „Квінсі" знаходиться в Уругваю, а кружляк „Вичита" в Бразилії.

Замітно, що американський уряд дав аргентинському урядові більшу позичку.

ХОЧУТЬ ТОТАЛІТАРИЗМУ В УРУГВАЮ

МОНТЕВІДЕО (Уругвай). — Кількох послів уругвайського конгресу виступило з гарячими промовами за заведення тоталітарного устрою в Уругваю.

У сенаті того конгресу говорив сенатор Сорондо, що Уругвай не повинен наражати собі Німеччини, Італії й Еспанії, але на спілку з Аргентиною йти їм на зустріч.

ВИСИЛАЮТЬ ДВА КОРАБЛІ ПО АМЕРИКАНЦІВ

НЮ ЙОРК. — На конференції представників „Юнайтед Стейтс Лайнс" і американського уряду рішено вислати до Европи два найбільші американські пасажирські кораблі, а саме „Вашингтон" і „Мангетан", щоби привезти звідти американських громадян, що їх там захопила війна.

Понад тисячу американських громадян уже зголосило своє бажання вертатися мерщій до Америки. В одній Еспанії є їх понад двіста.

ФАБРИКИ ПАКАРДА БУДУТЬ ПРОДУКУВАТИ МОТОРИ РОЛС-РОЙСА

ВАШИНГТОН. — З огляду на те, що Моторова Компанія Форда не захотіла продукувати летничі мотори „Ролс-Ройса, краєвий дорадний комітет краєвої оборони думає віддати продукцію цих моторів фабрикам Пакардової Моторової Компанії.

СКЛИКАЮТЬ МІСЬКИХ ПОСАДНИКІВ НА ОБОРОННІ НАРАДИ

ОЛБАНІ (Ню Йорк). — Губернатор нюйорського стейту Лімен скликав до Олбані посадників усіх міст у стейті, що мають понад 30,000 душ населення, на наради в справі краєвої оборони.

БЛЬОКУВАТИМУТЬ І ФРАНЦІЮ

ЛОНДОН. — Недавня союзниця Англії, Франція, відчує тепер британську бльокаду, бо й до неї не допускатимуть довозу, бо вона під німецькою контролею. Таке заповідають в Англії. І додають, що це на Франції болючо відобється, але для Англії нема іншого виходу.

ІТАЛІЙЦІ ЗБИРАЮТЬ НА ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ

Італійські громадяни міста Винніпегу заявили свою льояльність Канаді і започаткували кампанію збирання фондів на Канадійський Червоний Хрест. Дві особи дали почин кампанії даруночком в сумі $150.

АРЕШТУВАННЯ ВИЗНАЧНИХ КОМУНІСТІВ

У Винніпегу арештувала кінна поліція ельдермена Якова Пенера, з роду німця, що від 6 літ засідав у міській раді як комуністичний радний. Його мають відіслати до табору інтернованих. Також пошукує поліція за комуністичним послом до легіслятури Джеймсом Литериком, шотляндським жидом. Його теж мають відіслати до табору інтернованих. Арештовано також Івана Навізівського, члена екзекутиви комуністичної партії й головного управителя друкарні і видавництва, що видає 3 комуністичні часописи „Народна Газета" і „Фармерське Життя". Навізівський відомий з того, що щось 2 рази їздив до Совєтського Союзу. Належить до багатших людей у Винніпегу. Має свою гарну хату й авто. Разом з арештуванням І. Навізівського замкнено Робітничо-Фармерський Робітничий Дім, де міститься теж комуністична друкарня і редакція комуністичних часописів.

КРАЄВА КОНВЕНЦІЯ РЕПУБЛИКАНСЬКОЇ ПАРТІЇ В ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

З РУМУНІЇ ДАЛІ ПУСКАЮТЬ ВІСТИ ПРО УКРАЇНУ І НІМЕЧЧИНУ

БУКАРЕШТ. — В кореспонденції часопису „Ди Ню Йорк Таймс" з Букарешту (з дня 26. червня) подано, що румунські провідники, що вернули з Берліна, розповідають, що Німеччина задумує встановити незалежну Україну. Кореспонденція доносить, що буковинські українці твердять, що українці, що живуть в Західній Україні, що була під Польщею, а тепер є під Совєтами, готуються до такої політичної акції.

ЗДЕРЖАНО ЛЕТУНСЬКУ КОМУНІКАЦІЮ.

БУКАРЕШТ. — Румунський заряд повітряних комунікаційних ліній здержав летунську комунікацію з Черновцями (столиця Буковини) і з Яссами в Басарабії. Мало це статись наслідком повідомлення з Чернівець, що обстрілювано чотири совєтські літаки, з яких один злетів на землю. Знову інші літаки, як доносять, мали обкидувати бомбами пограничне село на тій території, що є під Румунією.

ЯК ЦЕ РОЗУМІТИ?

БУКАРЕШТ. — Якийсь час голосно рекламовано велику зміну в совєтсько-румунських відносинах. Звязують це з тим, що Совєти вже призначили свого посла до Румунії. Та так є, що совєтський посол Аркадій Лаврентієв уже прибув до Букарешту, щоб затіснити ще краще совєтсько-румунську приязнь, але не може добитись офіційного приняття, хоч того сам домагається. Декого дивує ще й те, що румунські кораблі, що їх придержувано досі в чорноморських пристанях через війну, відпливають тепер на Середземне море.

СКАСУВАЛИ ПЯТЬДЕННИЙ ТИЖДЕНЬ ПРАЦІ.

МОСКВА. — Совєти заявили, що воєнні обставини заставляють їх скасувати пятьденний тиждень праці, що вимагав 35 годин праці. Згідно з новим розпорядком заводять шістьденний тиждень з 48 годинами праці, щоб таким чином приспішити зброєння. Заразом повідомлено робітників, що їм не буде можна покидати працю і шукати іншу. Як звичайно в таких випадках, разом з розпорядком появились і „робітничі резолюції", що витають отсе зарядження влади.

ПОБОЮЮТЬСЯ АКЦІЇ ЗАМИРЕННЯ В БРИТАНІЇ.

ЛОНДОН. — Почалась знову акція, щоб усунути з кабінету міністрів цілковито Невила Чеймберлина, бувшого премієра, одного з творців Мінхенської умови. Кажуть, що теперішній премієр Чорчіл держиться при владі з ласки Чеймберлина, що контролює консервативні голоси, яких є до 200. І як тільки німці зачнуть відносити побіди, себто мати успіхи на англійській землі, то дехто припускає, що Чеймберлин і консервативні будуть шукати способу, щоб погодитись з Гітлером. Кажуть, що Чеймберлин і консервативні є люди такого самого характеру як ті, що в Франції заключили примиря з Гітлером.

БУДЕ БРИТІЙСЬКА ОФЕНЗИВА.

ЛОНДОН. — Військові пильно студіють воєнну кампанію в Франції й стараються витягнути з неї науку для Англії. Кажуть, що для Франції було загубою те, що вона надто вірила в Лінію Мажіно й в дефензиву. Це пригнобило вояцького духа, зверненого тільки до оборони, а не до нападу. Тепер в Англії буде інакше. Не будуть ждати на німецькі напади, але будуть самі нападати на німецькі бази вздовж західньо-европейського побережа, а також на чисто німецьку територію. Таким чином будуть постійно нищені пристані, щоб унеможливити німцям морські операції. А далі будуть бомбардовані фабрики зброї та транспорти поживи і т. п.

ФЛЬОТА ФРАНЦІЇ ПО СТОРОНІ БРИТАНІЇ.

ЛОНДОН. — Оголошують, що значні частини французької фльоти, як воєнної так і торговельної, злучились з британською фльотою, щоби вести дальшу боротьбу з Німеччиною і Італією.

ПОЛЯКИ В РОЗПУЦІ.

БОРДО. — Тисячі польських політичних утікачів не знають, що з собою робити і куди втікати. Їхне положення погіршилося ще з того боку, що й французьке населення відноситься до них не добре, як і до всіх чужинців.

БУКАРЕШТ. — Німеччина домагається, щоб польські утікачі, яких ще досі є повно в Румунії, вернули до Польщі до 1. липня. Многі вертають, а дехто не хоче покидати захисту в Румунії. Румунський уряд взяв тих, що не хочуть вертати, під строгий догляд. В столиці можуть остати тільки ті, що мають рідню і засоби до життя. Покищо Румунія далі видає кожному польському утікачеві до 100 леїв денно на конто того польського золота, що його вивезено до Румунії.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holodays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy	
На рік	$6.00	One year	$6.00
На пів року	$3.25	Six months	$3.25
На три місяці	$1.75	Three months	$1.75
Число з суботи (з англійською частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.00	One year	$2.00
На пів року	$1.25	Six months	$1.25
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$9.00	One year	$9.00
На пів року	$4.75	Six months	$.745
На три місяці	$2.50	Three months	$2.50

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

БАСАРАБІЯ НА ЧЕРГУ

Як подає Френк Л. Клукгон, кореспондент „Ню Йорк Таймсу", незадовго можна сподіватися на сході Европи нової воєнної авантури. Мовляв, як лише Німеччина почне на добре війну проти Англії, Росія піде з війною проти Румунії за Бесарабію.

Що така авантура можлива, виходило би з чуток про полети російських літаків понад румунську територію та сутички російськими й румунськими військами, що від пару днів постійно появлялися в пресі. Що правда, й Румунія й Росія ці чутки заперечила, та це ще не є ніяким доказом, що таких фактів не було, а хіба доказом, що й Росії й Румунії покищо невигідно, щоби такі чутки поширилися.

Якби так конфлікт між Румунією й Росією був зльокалізований, то відай вислід його можна би легко собі уявити. Про нього не сумнівається відай і сама Румунія. Чи одначе він буде зльокалізований? Це перше питання, довкола котрого обертається міркування з приводу конфлікту.

Головною силою, що могла би вмішатися в цей конфлікт, є очевидно Німеччина. Якби вона мала вільні руки, вона відай вмішалася би по стороні Румунії та вжила би румунсько-російського конфлікту для переведення своїх намірів на сході Европи, намірів, певно немалих. Будучи занятою війною з Англією, Німеччина не може цього робити. Вона мусить спокійно приглядатися, як Росія піде на Румунію. Дуже можливо, що перед почіненням авантури Росія виразно спиталася Німеччини, чи вона не має нічого проти окупації Бесарабії, і не виключене, що Німеччина дала на це свою згоду.

Друге питання, яке виринає в цій справі, відноситься вже до закінченої евентуальної окупації Бесарабії Росією: чи буде Німеччина її признавати на далі по закінченні англійської війни, чи вона признавала би її підчас цеї війни? Іншими словами, чи згода між Росією й Німеччиною це постійне порозуміння, чи лише хвилеве?

Багато політичних обсерваторів, а між ними й згаданий кореспондент „Таймсу", видимо схиляються до погляду, що німецько-російське порозуміння хвилеве, що воно нещире, що воно скоро мусить закінчитися явним конфліктом. Що тепер Росія йде на захоплення Бесарабії, котре її може коштувати багато крови, не є доказом, що Росія такого конфлікту з Німеччиною не передбачує. Кажуть, що якраз, сподіваючися такого конфлікту, Росія поспішає загарбати Бесарабію, бо окупація Бесарабії дала би Росії краще стратегічне положення в конфлікті з Німеччиною. Приспішення Німеччиною війни на заході Европи, мовляв, заставляє Росію приспішити авантуру на сході Европи.

МОСКОВСЬКА ХМАРА НАД ГУЦУЛЬЩИНОЮ

Дописувач „Звєстій" подає обширний звіт з своєї подорожі, яку він відбув в кінці травня до карпатських верховин. Треба зазначити, що гірські околиці зазнали тимчасом менше московського панування ніж рівнина. Брак шляхів в зимі і весною та віддаленість поодиноких малих осель, де не було чого багато грабувати, стримували московських агітаторів та комісарів кожного роду запускатися дальше в гори, тим більше, що вони як вовки одинцем боязкі. Отже і кореспондент „Звєстій" відкрив в Карпатах справжню Америку. Їхав він автобусом і вихвалював шофера, що давав собі раду з гірськими шляхами. Московська „культура" сягає тимчасом до Косова, де вже уряджено большевицьку санаторію, яку кореспондент звичайно хвалить, але при тім скаржиться, що там крім ґуляшу нічого їсти не дають. Знак це очевидно злий і свідчить про те, що „санаторія" живиться пограбованою гуцульською худобою. За Косовом здивувався московський Колюмбус, побачивши листаря на коні в гуцульськім строю. З дива він вже не виходив, бо й рахівничий в кооперативі був в тімже мальовничім строю. В Жабю побачив він цілу юрбу хлопців і дівчат в національних строях, що танцювали на майдані, при чім дехто з хлопців вимахував „тросточкой" (топірцем). В національних строях побачив висланець „Звєстій" очевидно сепаратизм і мазепинство, бо зазначив зневажливо, що селяни через свою убогість не мають змоги купити собі щось і тому виробляють самі собі одяж. Не виявив він великої поваги і до виробника килимів, що працював у власній хаті, а одначасно барив на дворі барви для вовни...

На Гуцульщину насувається таким чином грізна московська хмара, по якій невідомо що залишиться на українських горах. Стримати московську сарану власними силами неможливо, а пристосуватися вільнолюбним гуцулам до большевицьких „реформ" тяжче ніж іншим частинам української нації. Для населення, що живе майже виключно з плекання худоби та домового промислу, большевизм є не лише загрозливий, а просто вбивчий. „Соціялізація" худоби рівнозначна для гуцулів з голодом і вимиранням цілих осель. Розкиданість населення, якої вимагає відвічний спосіб випасу худоби на полонинах, утруднює а навіть просто робить неможливим впровадження „скотарських колхозів", колективізованих фарм, а примусове стягнення докупи гірського населення на взірець недавно переведеної на Україні та Білоруси" ліквідації хуторів" зруйнує старі форми господарства не сотворивши нових, бо москвини до чогось творчого на чужонаціональним полі неспосібні.

Отже хай знають гуцули на чужині, що їх вужча батьківщина в небезпеці. Ніяка грошева чи якась інша добродійна допомога неможлива, бо голод в „країні соціялізму" урядово заборонений. Лишається невелика надія на те, що коли прийде дійсно до „нової Европи", то хіба в ній не буде місця для „старої" неволі, в якій перебував і далі перебуває український нарід, а з ним і наша Гуцульщина. Коли та відомість дійде до наших гуцулів, що розкинені по світі, так хай знають, що жде гуцулів під совєтським ярмом. І хай допомагають чим можуть, щоб продовжалась боротьба українського народу за повне і цілковите визволення зпід Советів й інших окупантів. Тільки цілком вільна й від нікого незалежна Україна зможе бути справжньою матірю для своїх дітей.

К. В.

Умови примиря Німеччини і Італії з Францією

Британійське міністерство інформацій оголосило скорочений текст умов французько-німецького примиря ще заки ті умови були офіційно подані до відома. Тепер виявляється, що вони передані цілком вірно. Німецький текст, проголошений 25. червня, годиться в основі з британійським скороченим текстом, який отсе передаємо в перекладі. Він такий:

Артикул І. Безпосередня застанова ворожих кроків. Французькі війська, що вже окружені, мають скласти зброю.

Артикул ІІ. Для забезпеки німецьких інтересів мають німці занята території на північ та захід від такої лінії: Женева-Даль, Шальон сюр Саон, Парейле-Моніяль, Мулен, Бурже, Вієрзон; звідти аж до пункту 20 кільометрів на схід від Тур; звідти на полудне, рівнобіжно до залізничої лінії Ангулем, до Мон де Марзан і Сан Жан Піє де Пор. Околиці, ще не заняті в цій території, будуть заняті безпосередньо після заключення цієї конференції.

Артикул ІІІ. В занятій території Німеччина дістане право окупаційної влади з допущенням місцевих адміністраційних органів. Французький уряд має дати всю потрібну поміч та засоби до цього. Окупацію західного побережжя Німеччина має звести до найменших границь після закінчення ворожнечі з Англією.

Французький уряд може вибрати собі якунебудь місцевість в незанятій території, а, як хоче, може перенестися навіть до Парижа. Колиб Париж мав бути осідком уряду, Німеччина дасть всі потрібні засоби до ведення адміністрації в окупованій і неокупованій території.

Артикул IV. Французька фльота, військо і повітряні сили мають бути здемобілізовані і розброєні впродовж часу, який назначиться, з вимком війська, потрібного до втримання ладу. Скількість такого війська буде вирішена пізніше німецькою чи італійською владою. Французькі збройні сили, що є тепер на окупованій території, мають бути перенесені в незанятє території і здемобілізовані. Ті війська мають наперед скласти зброю й воєнні матеріяли в тих місцевостях, де вони стоять у часі підписання примиря.

Артикул V. Як ґарантію, Німеччина може зажадати віддання в доброму стані всієї артилерії, повзів, протипанцерних гармат, вирядження для воздушної фльоти, зброї для піхоти, тракторів та муніції з території, що не має бути окупована. Німеччина вирішить скількість тих матеріялів.

Артикул VI. Всю зброю й воєнні матеріяли, що залишаться в неокупованій території, оскільки французька влада не буде їх потребувати, мають бути складені в маґазинах під контролею Німеччини й Італії. Виріб нових воєнних матеріялів у незанятій землі має бути застановлений відразу.

Артикул VII. Сухопутні й прибережні оборонні засоби, разом зо зброєю, мають бути віддані в доброму стані в занятій території. Всі пляни укріплень, подробиці про підводні міни, заборола і т. п. теж мають бути віддані.

Артикул VIII. Французька фльота, за вимком цієї, що полишена в кольоніях для забезпеки французьких інтересів, має бути зібрана в пристанях, які будуть назначені. Фльота буде розброєна й здемобілізована під німецькою й італійською контролею.

Німецький уряд святочно заявляє, що не має наміру вживати для власної потреби французької фльоти, приміщеної в пристанях під німецькою контролею, за вимком тих кораблів, що потрібні для пильнування берегів та збирання підводних мін.

За вимком тих кораблів, що мають на меті обороняти інтереси кольоній, всі інші кораблі мають бути відкликані до Франції.

Артикул IX. Влада має дати всі інформації про морські міни й оборону. Збирання мін має бути переведене французькими силами.

Артикул Х. Французький уряд не сміє розпочинати ніяких ворожих кроків з рештками збройної сили. Членам збройної французької сили треба перешкодити опустити французьку землю. Ніякі матеріяли не сміють бути вивезені в Англію. Ніякий французь не має бути на службі інших держав проти Німеччини.

Артикул XI. Ніякий французький торговельний корабель не має опустити свою пристань. Торговельні кораблі, що тепер поза межами Франції, мають бути відкликані, а як це неможливе, мають заплисти до невтральних пристаней.

Артикул XII. Ніякий французький літак не сміє лишити французької землі. Летунські майдани й будинки мають бути віддані під німецьку й італійську контролю. Всі чужинні літаки в незанятій території мають бути передані німецькій владі.

Артикул XIII. Всі військові будинки, уладження, прилади й нагромаджені матеріяли в занятій частині Франції, мають бути віддані ненарушені. Пристані, постійні укріплення, пристановища та варстати воєнної фльоти мають бути полишені в теперішньому стані і не сміють бути знищені, ані ушкоджені. Те саме має бути з засобами комунікаційними, особливо з залізницями, дорогами, каналами, телефонами, телеграфами й прибережними морськими уладженнями мореплавства. Треба теж постачити всі матеріяли потрібні до направок.

Артикул XIV. Мають бути застановлені всі радіостації на французькій території.

Ардикул XV. Французький уряд має помогти переїздові тягарових возів через неокуповану територію, в комунікації Німеччини з Італією.

Артикул XVI. Французький уряд має відослати утікачів до окупованої території.

Артикул XVII. Французький уряд має не допустити до перенесення дорогоцінностей та вартісних паперів із занятої території в незаняту або заграницю.

Артикул XVIII. Кошти утримання німецького війська на окупованій території має покрити Франція.

Артикул XIX. Всі німецькі полонені, арештовані й засуджені мають бути випущені. Французький уряд має видати всіх німецьких підданих, яких зажадає німецький уряд, а які перебувають у Франції або в заморських землях.

Артикул XX. Французькі воєнні полонені мають залишитися в Німеччині до закінчення війни.

Артикул XXI. Містить постанови про збереження переданого матеріялу.

Артикул XXII. Німецька Комісія Примиря виконає точки примиря й пристосується до французько - італійського примиря.

Артикул XXIII. Примиря набере правної сили з хвилиною, як французький уряд заключить подібну умову з італійським урядом.

До залишення ворожих кроків буде виданий розказ в шість годин після того, як італійський уряд повідомить про заключення примиря.

Артикул XXIV. Теперішнє примиря обовязує до заключення мирового договору. Його може Німеччина виповісти кожної хвилини, якщо французький уряд не дотримав би своїх зобовязань.

Італійсько-французькі точки примиря.

Умова обіймає 26 артикулів. Важніші з них такі:

Артикул ІІ. Коли примиря стане обовязувати, тоді італійські війська стануть на тих позиціях, де застало їх примиря, на всіх фронтах.

Артикул ІІІ. Пятьдесять кільометрів поза тими лініями має Франція здемілітаризувати свою полосу впродовж війни. Це відноситься окремо до Тунісу й Альжиру, а побережжя французького Сомалі має бути здемілітаризоване вцілості. Італія має дістати повні й постійні права використовування пристань Джібуті з усім вирядом, разом із французькою частиною залізниці Джібуті-Адіс - Абеба для всіх транспортів.

Артикул IV. Здемілітаризовані полоси мають бути опущені французькими військами впродовж 10 днів. Остається лише тільки війська, скільки потрібно для втримання ладу.

Артикул V. Фортифікації, за деякими вимками, згаданими в артикулі Х., мусять бути усунені в Сомалі; муніція й зброя має бути віддана впродовж 15 днів італійцям.

Артикул VI. Операційні бази фльоти в Тульон, Бізерта, Аяччо й Оран мають бути здемілітаризовані в 15 днях.

Артикул ІХ. Територія матірної землі і французькі посілості в Північній Африці, Сирії та в Сомалі, мають бути здемілітаризовані теж упродовж 15 днів.

Артикул Х. Італія застерігає собі право зажадати всієї зброї й виряду тих військових частин, що боролися проти Італії, колиб Франція не дотримала точок примиря.

Артикул XII. Постановляє про віддачу французької фльоти таксамо, як це сказано в німецько-французькій умові.

Дальші артикули обіймають подібні постанови як і німецька умова про адміністрацію краю, про залишення французьких громадян на їх землях, про звинення радіостацій, про транспорти залізницею, про воєнних полонених і т. п.

Микола Голубець.

ЖОВТІ ВОДИ

Історичний роман.

(81)

— „При Камяному Затоні на беріг виступивши, зустрілись реєстровці з шпигунами Богдановими, а відтак з ним самим, що всіх до зломання вірности привів. Провідником ребелії обрали собі Кримулу. Вірність Речі Посполитій життям своїм заплатили — полковник Гурський і Вадовський, а з реєстрових старшин Барабаш, Коліненко, Гайдученко, Олесько"...

— Читайте далі...

— Кінець, пане гетьмане.

— Фініс Польоніє...

Каліновський зірвався на рівні ноги!

— Пане гетьмане! Як не сором вам таке говорити?

— А щож я маю говорити?

— Не говорити, а робити треба! Всею силою нашою треба ще нині рушити на підмогу, на ратунок синові вашому.

— Нема йому ратунку. Лист з девятого травня, сьогодня дванацятого, а поки ми дійдемо, буде вже по всьому.

— Буде, або не буде! Ми мусимо сьогодні рушити!

Потоцький, що досі сидів край стола прибитий і розтоптаний, зірвався й собі на рівні ноги.

— Не мусимо й не рушимо! За те, що діється я відповідаю!

— Відповісте перед королем за військо, а перед Богом за голову свого сина.

— Моє це справа й не вам у неї встрявати! — крикнув Потоцький і стукнув шаблею.

Каліновський змітигувався.

— Нехай і так! Нехай це й ваша справа. Щож прикажете робити?

— Сідайте, будь ласка, беріть папір, перо та чорнило й пишіть до його милости канцлера коронного.

— Вибачте, але я не писар.

— Ви польний гетьман, правда, але справа така, що про неї нікому крім нас двох знати не годиться.

— Трохи запізно про це ваша милість подумала. Курієр уже все, про що знав, виляпав.

— Я курієра на паль посаджу, а вам, пане гетьмане польний, приказую — сідайте й пишіть!

Каліновський опанував себе знову. Піднявся спокійно зпоза стола, вийшов з кімнати й за хвилину вернувся з писарськими причандалами.

— Пишіть!

— Слухаю!

— „До його милости Пана Канцлера Коронного".

— Готово.

— „Яка мене з Кодака про злість козацьку дійшла відомість, відсилаю Вашій Милости Милому Панові й гаряче прошу при тому, аби Ваша Милість, в тій потребі батьківщини, високою своєю радою допомогти рачив і до того Його Королівську Милість привів, аби він з субсидією й посполитим рушенням поспішав: бо неможливо поганській потенції й ребелії хлопській з такою горсткою людей опертися. Орди ганебно потужні йдуть. Щоднини та ребелія їх возить. Коли Ваша Милість й Його Королівська Милість до того не доведете, аби негайно наспіла субсидія, кінець Речі Посполитій! Все те одначе в руках Божих, яким віддаю оце себе й Батьківщини моєї салюс".

ПАНІ ЧІЯНҐ КАЙ-ШЕК, дружина китайського президента, що приняла почесну президентуру Американського Бюра Медичної Помочі для Китаю.

— Кінець?

— Кінець, давайте, хай підпишу, а ви, будь ласка, негайно мені й безпечно цей лист експедіюйте.

— Так, але ваша милість про „орди ганебно потужні" згадуєте... поскільки знаю, з ребелізантами нема ще орди, а це татарство, що до ребелії пришлося...

— Коли ще нема орди, то буде, поки лист до Варшави дійде. Це я той лист підписую, не ваша милість.

— Гаразд, я листа експедію, але що ми зробимо, поки у Варшаві рішаться на те чи інше?

— Що ми зробимо?

— Добре було би рушити гетьманичеві на допомогу з тим, що маємо.

— Отже недобре! Ми рушимо з Чигирина, але зовсім не тим, куди вам здається. Зрештою лишіть це мені.

— А син вашої милости?

— Син? Згинув, або в неволі. Ми вже йому не поможемо.

— Як ви можете говорити про те з таким спокоєм?

— Можу, бо я старий вояк.

— Старий, може навіть за старий...

— Ви мені за це слово відповісте! А покищо йдіть і експедіюйте листа;

Каліновський знизив плечима, поклонився Потоцькому й вийшов. Коронний гетьман залишився у кімнаті сам.

(Дальше буде).

ШАРЛЬ ДЕ ҐОЛЬ, французький ґенерал, що хоче далі воювати проти Німеччини.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Боротьба потребує дальшої допомоги!

Кажемо, що український нарід не погоджується з неволею, та що далі бореться за те, щоб визволити свої землі зпід ярма окупантів. І тому і ми в Америці не можемо перестати жертвувати на допомогу визвольній акції. Це зрозуміли громадяни і громадянки, що зійшлися в церковній галі дня 16. червня б. р. в Елизабет на приняття в честь батьків, бо це був „День Батька". Цю гостину урядив 21. відділ Українського Золотого Хреста. Усі засіли довкола гарно прибраного стола, а пані Шишка, предсідниця відділу, повитала гостей гарними словами, попросивши на тостмайстра відомого громадянина К. Качуряка. Тостмайстер згадав спершу за Батьків, та зложив їм побажання з нагоди їх свята, а потім повитав гостей і подякував жіноцтву, що приготовило таку гарну гостину. Наступили ріжні промови, підчас яких пані Шишка візвала присутніх зложити жертву на народні потреби. Гром. М. Сухорський згадав за тяжкі муки нашого народу на рідних землях. Зазначив, що з того, що ми не можемо тепер посилати жертву на Рідну Школу, інвалідів, Просвіту чи Народні Доми в краю, не виходить, що ми не маємо далі жертвувати. Бо далі іде кривава боротьба українського народу і далі іде акція американських українців, щоб допомогти нашим братам і сестрам вийти з неволі. Збіркою занялась пані Чорна, секретарка відділу. Зібрано $11 і відослано до „Обєднання". Жертвували по $1: М. Сухорський, О. Шишка, А. Теліга, Т. Федуняк, К. Качуряк, Т. Федич, І. Боднар, Войтович, С. Каша, В. Музурик, Циктор.

М. Сухорський.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

С. В., Нюарк, Н. Дж. — Ніколи такого не було в цілій історії України.

Н. Д., Бостон, Масс. — Кожний вже знає, що імен жертводавців нижче 25 центів не друкуємо. Отже, коли було 5, то знати, що це не пять центів, а принаймні 50. Такі помилки бувають в американських ґазетах; можна їх завважити кожного дня. Але їх ніхто не простує, бо легко догадатись, що зайшла помилка. Простувати треба тільки в дійсно важних випадках. Інакше будемо забирати в ґазеті за 25 ц. місце, що коштує доляри, на що теж треба звертати увагу.

ЯК ДАЛЕКО НІМЕЧЧИНА ОКУПУВАЛА ФРАНЦІЮ?

Німеччина має заняти всю територію, зазначену тіньованою поверхнею. Урвана лінія означає, як далеко поступила німецька армія.

В ЯРАХ ГАЛИЦЬКОГО ПОДІЛЛЯ

На півострові, утвореним долиною Дністра, розложилося галицьке містечко Заліщики, прославлене сьогодні як місто гарячого сонця, чудових морель та прегарних народніх строїв. Коли маємо вже доволі голосної пляжі, дансінґів та ріжношерстних літників Заліщик, ідемо на північ, щоби поглянути на красу плитового краєвиду Поділля. Через село Добрівляни, що розложилося на широкому дні дністрової долини, попри морелеві сади громади Добрівляни, підходимо до стіни яру Дністра. Там, де дві ліві малі притоки, пливучи вузькими яругами, зливаються в один потік, гостинець починає підноситися вгору по високій лівій стіні дністрового яру.

Вкінці, на висоті 256 метрів виходимо на поверхню подільської плити. Стаємо, щоби поглянути на величавий Дністер, на правий, румунський беріг, де село Репужинці, на недалекі Заліщики. Кільканацять хвилин ходу ділить нас від сусіднього Дністрового яру подільської річки Тупої, що пливе тут майже рівнобіжно до течви Дністра та впадає до Серета.

Мала сусідка великого Дністра вже здалеку манить нас до себе видом своєї долини. Звертаємо проте з гостинця, що веде до Серета та до Дністра. Серпентиною, серед запашного молодого листкового лісу, сходимо в долину Тупої. Тут кінчається витягнена здовж дна яру типова подільська оселя Бедриківці, починаються Касперівці. Річка Тупа від Бедриковець звертає на південний схід. Імовірно колись Тупа була лівою притокою Дністра, що плив широкою та плиткою долиною, туди, де сьогодні саме долішня течва Тупої. В міру, як Дністер пересував своє русло на південь, Тупа мусіла посувати своє устя за головною рікою, поки не стрінула сусідній Серет і не стала його допливом.

Вже із правого стрімкого берега яру Тупої, високого на яких 100 м., бачимо другий, лівий беріг, зовсім не залісенний, бо виставлений до півдня на діяння сонця. На цьому узбіччі, здовж лінії, де воно переходить у рівнину Поділля, бачимо якісь дивоглядні скельні утеси. Переходимо проте через міст на Тупій, на її лівий беріг.

По узбіччі, що спадає скісно до дна долини, заваленому величезними камінюками, виходимо під горішній беріг узбіччя. Тут, здовж цього берега **тягнеться** на кілька метрів грубий поклад ясносірого або зеленкавого, вапнистого, твердого пісковика, що спадає доземою стіною. Вітріння на гарячому соняшному узбіччі витворює фантастичні види цього пісковика, великі камінюки відриваються та зсуваються по узбіччі вниз.

Ціла долина Тупої врізана в верстви морського походження, що лежать майже поземо. Верстви, що творять доволі пологе узбіччя, це мякі зелені та червоні лупаки, що повстали, як осади найстаршого на Поділлі сілюрського моря, яке сягало на захід до лінії Теребовля — Устечко. Узбіччя вкрите верствою звітрілого грузу, що помалу зсувається вниз, та великими камінюками, що походять із верстви, яка лежить на сілюрі.

Від часів сілюрського моря Поділля, через усі періоди палеозоїку та мезозоїку, аж до крейдового періоду, в добі ценоману, море знову залило Поділля та сягнуло на захід аж до теперішньої долини Золотої Липи. По обох сторонах долини Дністра, на правому березі, біля Ріпужанець, на лівому в Бедриківцях і Касперівцях, лежать на сілюрі сірі та зеленкаві тверді вапнисті пісковики. Декуди виповнений цей пісковик рінями чорного роговика та останками морських їжиць, коралів та устриць. Здалеку стрімкі утеси ценоманського пісковика виглядають наче старі руїни мурів.

Доземі ступені пісковика, витворені ерозією та вітрінням, та скісно нахилені узбіччя сілюрських лупаків повстали як наслідок значної ріжниці у твердоті та відпорності ріжновікових покладів. Додають вони долині подільської річки краси та чару. Долина Тупої, типово ярова, як і інші долини галицького Поділля, повстала з оживлення річної ерозії та находиться тепер у стадії вчасної зрілости свого розвитку. Свідчить про це витворення рікою на внутрішній, звичайно нижчій стороні, закрутів плоского дна, місцями доволі широкого. Дно ярів це важний на Поділлі господарський простір, що у протиставленні до поверхні Поділля між ярами має воду й на ньому головно розсілися подільські села. Тут знаходяться головно огороди, сади, луги та пасовища, а поверхня Поділля майже виключно зайнята під засів збіжжя. Коли в ярі Серета знаходяться ріжні типи осель, то в ярі Тупої оселі належать переважно до типу осель спідніх, розложених на самому дні долини, а саме на сухій алювіяльній терасі. Щодо своєї форми, села в ярі Тупої — це переважно ланцюгові оселі. Задля невеликої ширини дна села витягаються здовж головної дороги на довжину кількох кільометрів.

Високим берегом яру Тупої доходимо до її устя до Серета. Здалеку видні високі стіни його яру, якими пнеться вгору гостинець до Новосілки та Королівки. Тут, при усті долина Тупої поширюється й тут розложилося село Касперівці, вже як типова гуртова оселя, якої тип переважає в долині Серета.

Селянські загороди в ярі Тупої часто майже притулені до високої стіни яру, що дає їм захист перед вітрами. Характеристичні в селянських загородах — передовсім камяні огорожі. Дерева обмаль, багато каміння, в останніх часах вже й будинки будують із твердого пісковика.

Ціла околиця багато у прегарну чорноземну почву, багата теж скарбами копальної фавни та останками передісторичного життя людини. Чудово положені в ярах подільські села так і манять до себе в часі літніх прогульок всіх, що хотять пізнати красу й чар рідної землі. — („Наша Батьківщина").

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

ЮГОСЛАВІЯ — КРАЇНА СЕРБІВ, ХОРВАТІВ ТА СЛОВІНЦІВ

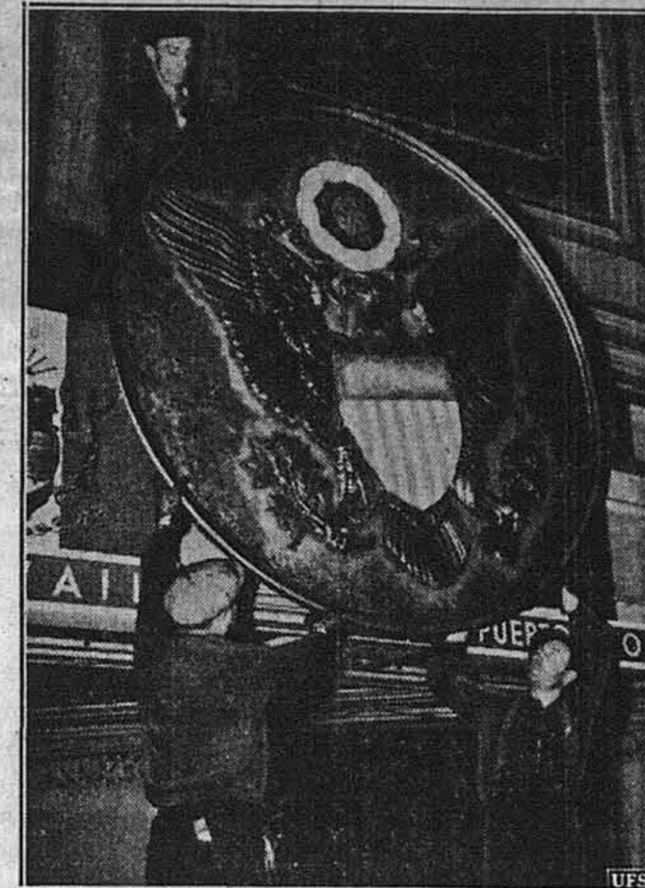
Югославія має 95 тисяч і 558 квадратових миль простору та коло 16 міліонів населення. Це повоєнна країна. Твір минулої Світової Війни. Зародком її була передвоєнна Сербія. Була то країна втроє менша від теперішньої Югославії і мала тільки 4 і пів міліона населення.Колиж розпалася Австрія, то Сербія прилучила до себе всі ті землі що лежали на північ від неї і були заселені хорватами, словінцями та рештою сербів. В цей спосіб і територія й населення Сербії зросли втроє. А прилучено Хорватію та заселену хорватами Славонію до Сербії тому, що хорвати й серби одного походження й говорять одною мовою, тільки відрізнилися від себе культурно та релігійно через особливий склад історичних обставин. У давнині був це тільки один народ, та полуднева його частина підпала під вплив грецької церкви й культури, а північна й надбережна під вплив римської церкви та італійської культури, і за сотні літ відмінних впливів з одного народу витворилося два народи, що хоч і однаково говорять та відмінно думають та поводяться. Хорвати й серби мову вживають одну, але пишуть відмінно: хорвати латинкою, а серби гражданкою (практичною кирилицею). Хорвати згорда ставляться до сербів, уважаючи себе більш культурними. Сербів є до 8 міліонів, хорватів понад 3 і пів міліона.

Словенія — це північнозахідна частина Югославії. Словінці найблище споріднені з хорватами, бо з ними і межують. Мовою ріжняться, але культурно подібні. Словінці теж римо-католики й під впливом італійської культури. Є їх 1 міліон і чверть у Югославії та понад 300 тисяч в Італії. Італія зазіхає і на решту Словенії та на всю надбережну полосу Югославії, аж по Албанію, а може й на більше.

Югославія — це рільнича країна. Майже все населення занимається хліборобством та випасом худоби й свиней. Третина торговлі з Німеччиною. Серби — це знаменитий матеріял на вояків. Та Югославія досить слабко по-модерному узброєна й має тільки невелику повітряну фльоту.

ЧИ ЗНАЄТЕ ЧОГО ВАМ ПОТРІБНО?

Щоб дійсно людина стала щасливою, потрібно їй передовсім пізнати глибоко саму себе: зрозуміти, що тільки цілковито зрівноважене та безупинно розвиваюче життя може принести дійсне щастя. Зрозуміте, що не те для нас найважніше, щоб як найбільшу частину світа та всього того, що знаходиться в світі, можна назвати своїм, але щоб настільки розвинути себе, щоб можна вповні любуватися красою світа. Бож світ такий прекрасний, як хто глядить на нього очима вповні зрівноваженої та розвиненої людини! Та й ще те треба памятати, що й до самої найпізнішої старости людина повинна не припиняти розвиватися розумом і душею, щоб дійсного щастя зазнати. То тільки така людина передчасно вяне, старіється та неміченіє й щастя не відчуває, що вже заскорупла так у своїм розумовім та духовім життю, що вже не розцвітається на дальше, немов та цвітка, але й вкривається шкаралупою старости й з року на рік постійно завмирає, аж поки зовсім не умре. Таж всі ми вічні! Тож чому нам разом з тілом немічніти, старітися та завмирати?! Жийте так, щоб ви постійно росли розумом і душею, то зазнаєте дійсного щастя!

ВЕЛИКА ПЕЧАТКА АМЕРИКИ

вивішена на домі Републиканської Конвенції в Філядельфії.

ЧИ МОЖЕ СПАННЯ ПРИВЕСТИ УМУЧЕННЯ?

„В неділю я вже добре висплюся!" Нераз ми вже собі так говорили. Але часто показується, що навіть добре виспання має свої лихі сторони.

Ми маємо ріжні бажання, часами навіть без оправдання, яких сповнення очікуємо з великою теперпеливістю — а потім з досвіду переконуємося, що сповнення такого бажання всім не дало нам сподіваного вдоволення. Хто не мав коли дійсно великого бажання добре виспатися? Цілий тиждень минає на пильній праці, і нераз один або два вечорі ми йдемо до ліжка пізніше, як звичайно, і кожного ранку, як тільки задзвонить годинник, ми постановляємо в наступну вільну неділю добре виспатися. Але коли будимося в неділю пізніше, то все таки не маємо того чувства, що ми добре виспалися. Навпаки, якась заспаність буває в нас цілий день. Ми не чуємося добре — бо спали забагато.

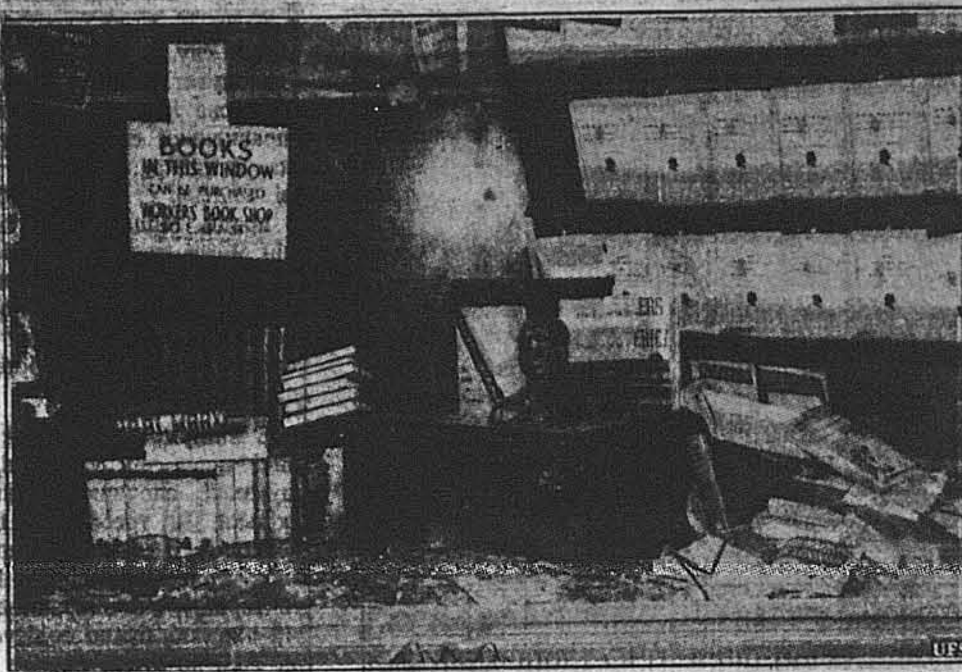
Це є для нас доказом, що спання може змучити людину.

Бувають люди, які є призвичаєні рік за роком вставати в тій самій годині й їм не виходить на добре, коли довше сплять. Головне є то, щоби піти скоро до ліжка. Найліпшим правилом є спати тоді, коли чуємося умучені. Якщо наше життя ми собі добре уладимо, тоді кожна людина буде задоволена зо спання ріжної довготи і то з розмірно коротко сну. Коли приповідка каже, що сон перед північчю є найліпший, то під тим не розуміється нічого іншого, як то, що спати тоді, коли показується потреба сну. А це звичайно буває перед північчю.

До цього належить ще щось іншого. Щоби спання не зробити умученим, треба встати сейчас по пробудженні. На всякий випадок зробити це в короткім часі.

Коли порівнюємо життя чоловіка в тісній звязи з природою, от возьмім фармера, то бачимо, що він іде спати „з курми" і з ними встає. Дуже мало сну уживається в часі головної роботи, але це вистарчає. Але колиб ми хотіли такого чоловіка привести до того, щоби він пізніше ішов спати ніж в годині нормальної потреби сну, то він не міг би тоді виконувати тяжкої праці. Його тісна злука з природою й правильний спосіб життя показує найкраще, в якім тіснім відношенні стоять до себе сон і праця. Міщанин вірить, що він може поставити себе понад життєву потребу людського організму; з того повстає нервовість і забурення сну, проти яких люди боряться штучно медицинами.

Є заміри запровадити лічничі місця так уладжені, що шукаючі спочинку пізнаноб, скільки їм треба сну, щоби нервовій системі привернути знов утрачену рівновагу. Багато терпінь, які опираються на тій підставі, булиб тоді усунені. Тоді не булоб більше умученого сну, якщо час і довгота сну булиб відповідно заряджені.

БОМБА В РЕДАКЦІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ГАЗЕТИ В НЮ ЙОРКУ.

Вид редакційної канцелярії „Дейлі Воркерс", розбитої оноді бомбою.

А. П.

ЩО НАС ЖДЕ?

ПРОРОЦТВА ПРО НАШІ ЧАСИ.

Мабуть давно вже люди так цікавилися питанням, „що нас жде", як воно є сьогодні. Журнали й часописи переповнені віщуваннями майбутнього й справді — такі тепер часи, що хіба у ворожки треба шукати... правди.

В Парижі має тепер успіх книжки, що вийшла ще 1934 р., а саме: Michel de Savigny — A la lutnie e des prophecies la perspective des grand evenements — (Paris 1934 Pierre Tequi, 32 rue Bonoparte).

Ця книжка, це систематичне зібрання пророцтв ріжних святих та побожних осіб. Ці пророцтва заповідають події, які вже почасти сповнилися, наприм. революцію в Еспанії, численні живлові нещастя, соціяльні й партійні війни, що їх ведуть із нечуваною завзятістю, врешті упадок віри й моралі. Очевидно ніхто не обовязаний вірити в ті пророцтва. Всетаки численне сповнення деяких із тих пророцтв, розбуджує в нас довіря в їх правдоподібність. Особливо застановляє згідність зі собою ріжних пророкувань. На кожну подробицю майбутніх подій Мішель де Савіньї цитує безліч згідних зі собою пророкувань. Пророкуючі бачать майбутні події з такою ясністю, начеб це були вже доконані факти. Час є для тих пророків направду лише четвертим виміром всеобіймаючої дійсности.

Найбільш дивне для нас із наведених Савіньїм пророцтв одно: уступ з чотиривіршів відомого віщуна з 16 століття, лікаря й астрольоґа Мішеля де Нотр Дам, що його популярно знаємо під іменем Нострадамуса. Триста сімдесять літ тому Нострадамус написав таке: „Як дикі звірята, гнані голодом Німці, супроти того, що Гітлер не буде могти їх виживити, будуть свідком його впадку й увязнення, повернуться до монархії. Й кинуться на границю, щоб заспокоїти голод". Видно з цього, що Нострадамус передбачив (370 літ тому назад!) не лише те, що в Німеччині буде республика, але — й це найдивніше — що в її проводі стане чоловік званий Гітлер!

Свою книжку де Савіньї зачинає від подрібного представлення найславніших чотирьох пророкувань. Перше з них — пророцтво св. Цезарія, архиєпископа з Арль, у Франції, що жив у VI. столітті. Св. Цезарій уже тоді предсказав: хрестоносні війни, смерть св. Людовика, єресь Альбіґензів, повстання Чину св. Францишка з Асізі, св. Домініка, св. Ігнатія з Лойолі, єресь Лютра, прогнання папів до Авіньйону й поворот Григорія XI. до Риму за допомогою св. Катерини Сієненської, вбивство Генриха IV. смерть Людовика XVI., панування Наполеона, його поворот з Ельби й остаточно прогнання на острів св. Олени, реставрацію Бурбонів, друге цісарство, кримську війну, впадок Наполеона III. й розгром 1870 року. Крім цих — досі вже сповнених пророцтв — св. Цезарій бачив ще основне знищення Парижа, Марсею й інших міст, упадок 3-тої республики (у Франції), й прихід благородного вигнанця, знаменитого монарха, що буде правити Францією з папського міста й вигубить республиканство та допоможе великому папі, який знову змусить духовенство жити згідно з дисципліною апостольських часів. Тоді король і папа зреформують світ та прийде мир, якого плоди будуть розвиватися до кінця віків.

Подібно бачив майбутнє німець Вартоломій Гольцгавзер, що жив одинадцять століть пізніше — від 1613 до 1658 року. У 1734 році опубліковано лист Гольцгавзера до блаженного Амадея, лист видрукований у життєписі автора, що переховується в манастирі доміниканів у Римі. В цьому листі Гольцгавзер заповідає численні війни між німцями і французами, окупацію Папської Держави, переслідування й ограблення духовенства, панування французів в Італії під проводом цісаря (Наполеона) і т. д. Врешті появиться могутній монарх, що буде мужем Господнім. Він знищить републики, переможе всіх своїх ворогів і перетворить французьке цісарство, володіючи від Сходу до Заходу. Свої змагання цей монарх зеднає зі стремліннями великого папи для наведення єретиків і невірних. Повстають численні святі й учені, народи полюблять справедливість і запанує тривкий мир.

Трете пророцтво, згідне з попередніми, має свою назву від манастиря **д'Орваль** у Люксембурзі, де 1792 року було обявлене одному з монахів; друком опубліковано орвальське пророцтво 1829 р. Воно влучно заповіло десятиліттє панування Наполеона й т. д., врешті всесвітню війну 1914 року, пожежу Парижа й поворот з острову вигнанця молодого князя давної династії, який своїми розумними законами устійнить мир. Тоді навернеться Англія, пізніше жиди.

Де Савіньї вважає за четверте основне пророцтво — обявлення з **Ля Салет**, із 19 вересня 1846 року. Це пророцтво мали почути тоді з уст Божої Матері на горі Ля Салет (поміж французькими містами Гренобль і Гап) двоє дітей: пятнадцятьліття пастушка, Меланія Кальва, й одинадцятлітній її товариш, Максимін Жіро. Це обявлення викликало між французькими богословами пристрасну полеміку, бо — за свідоцтвом Меланії — Мати Божа висловила велике обурення на гріхи священиків, закидаючи їм неморальне життя та шукання слави й вигод.

На місці того обявлення поставили церкву, а при ній 1858 року повстало Згромадження Салетанських Місіонарів, це були досить ясні пророцтва майбутнього. Салетанське пророкування заповідає великий упадок віри й моральности, знищення Парижа й Марсею, навернення англійців й інших еретиків, прихід великого монарха, що приверне лад і мир та запевнить розцвіт Церкви через свій союз із великим папою. Заки це станеться, нагла смерть поразить багатьох ворогів Церкви. Запанує на 25 літ мир. Та по тім чвертьстолітті зачнеться діяльність Антихриста, що буде правити з Риму; але його переможе св. Михайло й тоді все буде відновлене.

Де Савіньї збирає ще всякі інші пророкування та доповнює ними наведені чотири головні пророцтва. Ці пророцтва — є їх кількадесять — дають досить ясний образ близьких уже часів і — на диво — досить згідні зі собою. Отже зачнеться від суспільної революції — ніхто не буде слухати влади, появиться багато злих книжок, годі буде відріжнити вбогих від багачів, навіть Англія зазнає революції, і то жахливішої ніж була французька; але Франція допоможе завести лад в Англії. Боротьба републиканців-радикалів із монархістами буде страшна й коли прийде хвилина, що републиканці ось-ось переможуть, зачнуть вони взаємно вигублюватися й так скрізь запанує монархія. (Чи в Еспанії таке вже не діється?). Прийде нова язва, та вона стріне лише безвірників і не пошкодить віруючим. Коли здаватиметься, що все пропало, Бог у безприкладно-чудесний спосіб вирятує світ. Три дні буде темнота на землі й лише посвячені свічі будуть її частинно проганяти. Хто відчинить тоді вікно чи вийде з дому, впаде трупом (газова війна?). Париж буде основно спалений вогнем, а головно будинок парляменту.

Майже рівночасно зі суспільною революцією прийде напад німців на Францію. Вони дійдуть аж до Пуатіє, але там побє їх старець з давнього бретонського роду, сам убогий і приятель селян. Під Ліоном, у долині Сен-фон, французи славно переможуть, опісля під Штрасбургом й остаточно виграють у Вестфалії між Верль і Гам та Унна. Місто Кольонія буде знищене в трьох четвертих; залишиться тільки північна його частина. Повстануть монархії в Еспанії й Італії.

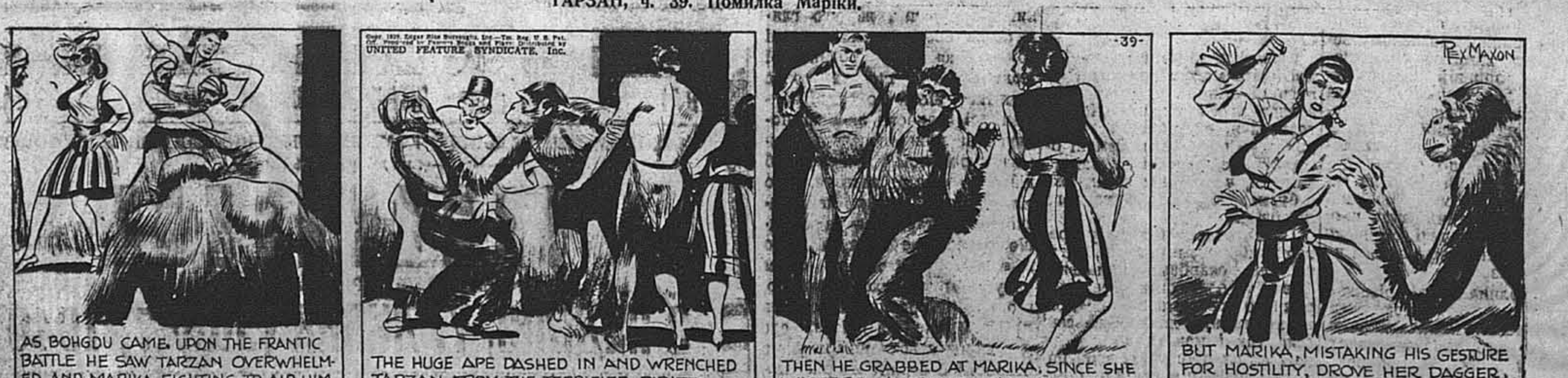
Великий Монарх буде родом від св. Людовика й вернеться з вигнання. Його права до престола будуть великою несподіванкою для інших претендентів, та цих своїх прав він скоро докаже чудом та дістане загальне признання. Як цісар буде він панувати над цілою Европою й над значними частинами Азії й Африки. Престіл займе без проливу крови. Торжественно присвятить Францію Ісусовому Серцю й цей знак помістить на національних прапорах. Буде це мужчина дуже вродливий, високого росту, з високим чолом й вірлиним носом. За його панування не будуть нікого переслідувати задля його переконань, зате велика більшість людей добровільно прийме віру монарха й виречеться засад французької революції й републиканства.* Великий Папа вкоронує цього монарха. Цісар злучить сім королівств — крім Франції ще Німеччину, Росію, Польщу, Англію, Еспанію й Італію — в останній хрестоносний похід проти мусульманства, яке пережиє й наверне. Всі народи — також і навернені турки — будуть підлягати папі й цісареві французів. По великій перемозі у Палестині між Алеппо й Єрусалимом, міста Мекка й Медина будуть знищені й тоді розкинуть на вітер прах Магомета. Великий цісар по 40 роках панування помре в Єрусалимі підчас землетрусу й інших знаків із неба.

Пій XII підчас війни й суспільних революцій буде мусіти втікати з Риму; поїде до Кольонії з чотирьома кардиналами. По двісті днях вигнання вернеться до Риму, де й помре. По його смерти масони схочуть перевести на папський престіл свого кандидата — якийсь час не буде папи, врешті апостольський престіл обійме француз, єпископ з Лімож, як Климентій чи Григорій. Цей папа довершить унії східної і західної Церков, наверне Прусію, Англію й Москву й перенесе апостольську столицю до Єрусалиму.

Майже рівночасно з книжкою Де Савіньї граф Д'Орія видав по англійськи подібну книжку п. з. „Ін гоноур оф Франсе", оснувану головно на салетанському пророцтві.

Хто хоче — може вірити!

ТАРЗАН, ч. 39. Помилка Маріки.

Тимчасом Богду таки прибув на місце боротьби і побачив, як Тарзан бореться з далеко численнішими ворогами та як Маріка помагає йому.

Величезна малпа кинулась до Тарзана і вирвала його з рук на смерть переляканих піратів.

Опісля малпа схопила також Маріку, уважаючи її приятелем Тарзана і хотячи її також врятувати.

Одначе Маріка, думаючи, що малпа має ворожі заміри, піднесла свій штилет і замірилась ним до малпи.